

Explicarea titlului baladei Miorita

Titlul baladei (in varianta Alecsandri) este chiar numele diminutivat al animalului nazdravan care face parte din drumul vietii si al mortii pe care-l strabate tanarul pastor.

Alegerea acestui titlu sugereaza rolul pe care aceasta mioara neobisnuita il are in destinul stapanului sau. Numita in text "cea miorita" (si nu "o miorita"), ea se caracterizeaza prin unicitate.

Statutul ei de animal vorbitor si oracular o scoate din dimensiunile timpului comun, plasand-o intr-o eternitate vecina cu basmul.

"Sfaturile" pe care mioara i le da celui sortit sa moara, nu sunt decat slabe incurajari: nimeni nu stie mai bine decat ea ca soarta tanarului este scrisa cu sange, caci oile vor fi chemate "La negru zavoi" (s.n.), acolo unde stapanul va intra in umbra mortii:

"Cari iarba de noi i Si umbra de voi" (s.n.)

Prin urmare "oaia nu comunica o informatie privind complotul, ci dezvaluie, intr-o maniera oraculara, ceea ce a fost hotarat" (Mircea Eliade).

Mioara nazdravana este faptura care va pune in aplicare testamentul ciobanului: ea are menirea de a le transmite celor doi pastori sarcina ingroparii, ea ii va pune pe mormant cele trei fluiere si tot ea ii va ascunde adevarul maicutei indurerate.

Titlul baladei mai poate fi justificat si prin participarea afectiva a mioarei la tot ceea ce se va intampla: zbuciumul ei (care tine "de trei zile-ncoace" - tot atat se tine mortal inainte de a fi ingropat), atinge valorile tragicului.

Si, mai presus de orice, mioara pomenita in titlu va fi martora a clipei in care, intr-o feerie nuptiala de impresionanta stralucire , "mirele" se va intoarce in Universul vesnic.